

вамъ толкозъ. И ти, братко, толкозъ ще дадешъ. Ето имашъ, изпълни волята Божия, считай, че Христосъ ги дава! Права ли е тази мисълъ? — Права е. Обаче, нито единъ отъ васъ, които сте ученици, не мисли, че е касиеръ на Христа. Всъки мисли, че е господарь. Това е едно лъжливо положение. Прѣдъ всичко, всъки единъ отъ васъ трѣбва да се почувствува, че по отношение на Бога е слуга. Почувствува ли, че е слуга, въ него ще се зароди единъ новъ импулсъ, едно ново разбиране, една нова философия — да схваща и да прилала нѣщата. Методитѣ, които сега съществуватъ въ свѣта, сж най-слаби. Тѣзи методи, които употребяваме сега, сж играчка. Ако ви дамъ другитѣ методи, всички ще се намѣритѣ въ слѣдното положение. Вие ще мязате на дѣца, всъки единъ отъ васъ ще трѣгне да се хвали кой какво е получилъ. Ако запр. азъ бихъ ви научилъ, като тропнете съ пръчката си, да имате това което искате, вие току изведнажъ ще кажете: знаете ли какво мога да направя азъ? Тропнете. На другъ ти знаешъ ли, какво мога да направя? Пакъ тропнете. И тогава, започва това тракане. Питамъ: каква цѣль ще се постигне? — Това е външната страна на нѣщата. Има по-велики нѣща въ свѣта! Когато въ душата на хората се възцари Любовта, тѣ пожелаватъ отъ името